

ความเชื่อไม่อาจเปลี่ยนความจริง

โมहनันเองที่ทำให้คนคิดคนเชื่อ ว่าการกระทำทุกอย่างทำแล้วก็เป็นอัน
แล้วกันไป ไม่มีผลเหลืออยู่เป็นความดี ความชั่วที่ยังยืนตลอดไปทุกภพ
ทุกชาติ ตราบเท่าที่ยังมีการเวียนว่ายตายเกิด

ความคิดความเชื่อแบบคนหลงหรือคนมีโมหะเช่นนี้เป็นโทษอย่างยิ่ง
เช่นเดียวกับความคิดความเชื่อที่ว่า ทำดีไม่ได้ดี ทำชั่วไม่ได้ชั่ว ซึ่งเป็น
ความคิดความเชื่อของคนหลง ของคนมีโมหะเช่นกัน

ความคิดความเชื่อไม่สามารถทำให้สังขารคือความจริงเปลี่ยนไปได้ สัจ
ธรรมมีอยู่อย่างไรต้องเป็นอยู่อย่างนั้นไม่เปลี่ยนไปตามความคิดความเชื่อ

เช่นสังขารมีอยู่ว่า การกระทำทุกอย่างมีผล ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้
ชั่ว แม้ผู้มีโมหะจะคิดไปอีกอย่างหนึ่ง ดังกล่าวแล้วข้างต้น

คือการกระทำทุกอย่างทำแล้วก็เป็นอันแล้วกันไป หรือทำดีไม่ได้ดี ทำชั่วไม่ได้ชั่ว สัจธรรมก็จะไม่เปลี่ยนแปลง จักเป็นความจริงแท้อยู่เสมอไป

ดังนั้น แม้ผู้ที่มีโมหะจะเห็นว่าทำดีไม่มีผลดี ทำชั่วก็ไม่มีผลชั่วแล้วกระทำ ความชั่ว สัจธรรมไม่เปลี่ยนแปลง คือผู้ทำชั่วจักต้องได้รับผลชั่ว

อันเป็นการตรงกันข้ามกับความคิดความเชื่อ ซึ่งเกิดด้วยอำนาจของโมหะ หรือความหลง คือไม่เห็นให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ด้วยเหตุนี้ ความคิด ความเชื่อแบบคนไม่หลง หรือไม่มีโมหะจึงเป็นคุณอย่างยิ่ง

ในทางตรงกันข้าม ความคิดความเชื่อแบบคนหลงหรือมีโมหะจึงเป็นโทษ อย่างยิ่งเช่นกัน

การพยายามทำความคิดให้ไม่อยู่ในอำนาจของโมหะจนเกินไป คือการ พยายามคิดไม่ให้ผิดจากความจริงจนเกินไปนัก จึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควร ตั้งใจพยายาม

การศึกษาพระพุทธศาสนาจะช่วยให้ได้อย่างยิ่งในเรื่องนี้ เพราะพระสัมมาสัม พุทธเจ้าผู้ทรงผู้แจ้งเห็นจริงตลอดแล้ว ได้มีพระกรุณาสั่งสอนไว้ชัดเจน ทั้งหมด ว่าการกระทำเช่นใดเป็นการกระทำดี การกระทำเช่นใดเป็นการ กระทำชั่ว

และพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้แหละที่ทรงชี้บอกไว้ว่า การกระทำทุกอย่างมี ผล ไม่ใช่ไม่มีและการกระทำดีให้ผลดี ไม่ใช่ให้ผลชั่ว ส่วนการกระทำชั่ว ให้ผลชั่ว ไม่ใช่ให้ผลดี

ผู้มีจิตศรัทธาเชื่อความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า มีโอกาสจะทำความคิดของ ตน ให้พ้นจากอำนาจของความหลงหรือโมหะ ได้ง่ายกว่าผู้ไม่มีศรัทธา เชื่อในความตรัสรู้ของพระองค์

เด็กที่ยังไม่รู้ว่าเป็นไฟร้อน ถ้าเชื่อคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ไว้ก่อนจะไม่เป็นการ เชื่ออย่างงมงาย แต่จะเป็นการเชื่อที่ช่วยคุ้มครองรักษาเด็กเองมิให้ถูกไฟ ลวกไฟไหม้พองฉ่นใด

ผู้ที่ยังไม่เห็นถนัดชัดแจ้งด้วยตนเองในเรื่องกรรมและผลของกรรม ถ้าเชื่อที่พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนไว้ก่อน ก็จะไม่เป็นการเชื่ออย่างมงาย แต่จะเป็นการเชื่อที่ช่วยคุ้มครองรักษาผู้เชื่อเองมิให้ได้รับผลร้ายจากการกระทำไม่ดี

แต่ให้ได้รับผลดีจากการทำดีฉันนั้น เด็กที่ไม่รู้จักไฟวาร์อน แต่เชื่อคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ วันหนึ่งเมื่อเติบโตรู้ภาษาขึ้น หรือเรียกว่ามีปัญญาขึ้น ก็จรรู้จักด้วยตนเองว่าไฟวาร์อน จะเป็นการรู้จักที่ไม่ต้องถูกไฟลวกไหม้ให้ทนทุกข์ทรมานเสียก่อน

ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่ยังไม่เห็นถนัดชัดแจ้งด้วยตนเองในเรื่องกรรมและผลของกรรม แต่เชื่อพระพุทธองค์ทรงสั่งสอน วันหนึ่งเมื่อปัญญาเจริญขึ้น ด้วยการอบรม ก็จะเข้าใจในเรื่องกรรมและผลของกรรมด้วยตนเอง

จะเป็นความเข้าใจที่ไม่ต้องถูกผลไม่ดีของกรรมไม่ดีทำให้บอบช้ำแสนสาหัสเสียก่อน เช่นนี้แล้วควรพิจารณาว่า เด็กที่ไม่รู้จักไฟวาร์อน เชื่อผู้ใหญ่ไว้ก่อนดีหรือไม่

ผู้ที่ยังไม่เข้าใจเรื่องกรรม เชื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้ก่อนดีหรือไม่ พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า ให้ทำกรรมดี เพราะกรรมดีเท่านั้นจักให้ผลดี อย่าทำกรรมไม่ดีเพราะกรรมไม่ดีจักให้ผลไม่ดี

ที่ทรงสอนไว้เช่นนี้ น่าจะเพราะทรงเห็นแล้วว่า คนทั่วไปจะเข้าใจเรื่องกรรม และผลของกรรมให้ถูกต้องนั้นยากมาก ความสลับซับซ้อนของกรรมและผลของกรรมมีอยู่มากมาย

จนอาจทำให้คนทั่วไปเห็นผิดได้ง่ายๆ ว่า กรรมดีไม่ให้ผลดีเสมอไป และกรรมชั่วไม่ให้ผลชั่วเสมอไป อาจทำให้เห็นผิดไปได้ง่ายๆ ว่า บางทีกรรมดีก็ให้ผลไม่ดี และบางทีกรรมไม่ดีก็ให้ผลดี

ด้วยเหตุนี้จึงทรงชี้แจงแสดงไว้อย่างชัดแจ้ง เพื่อบรรดาผู้มีศรัทธาตั้งมั่นในพระองค์จะได้เห็นถูก พ้นจากทุกข์โทษภัยของความเห็นผิดในเรื่องกรรมและผลของกรรม

ผู้มีศรัทธาดังมั่นในพระพุทธเจ้า ในพระธรรมที่ทรงตรัสรู้และทรงสั่งสอน
และในพระสงฆ์ที่สอนพระธรรมของพระพุทธเจ้า ย่อมจักเชื่อว่าการกระทำ
ทุกอย่างมีผล ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ความเชื่อนี้ย่อมจักทำให้พิจารณาก่อนกระทำการทุกอย่าง เพื่อทำแต่ดี ไม่
ทำชั่ว อันจะเป็นผลให้พ้นทุกข์โทษภัย จากการทำไม่ดี และเป็นสุขสวัสดิ
จากการทำดีตลอดไป